மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த பிரிவு வரும்போது முன்மொழிந்தால் போதும். பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி–

"தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு வன (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 10 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 11.

MR. SPEAKER: The question is :–

"That Clause 11 do stand part of the Bill".

THE HON. THIRU G. R. EDMUND: Sir, I move the following amendment:–

"Omit Clause 11 and renumber Clauses 12 to 14 as Clauses 11 to 13 respectively."

The amendment was put and carried.

Clauses 11 to 13 as renumbered were put and carried.

பிரிவு 1. முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு வன (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1979 திருத்தப் பெற்றபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்", என்று மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஈ) அடகுக் கடைக்காரர்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன் வடிவு, 1979.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, I beg to move:

"That the Tamil Nadu Pawnbrokers (Second Amendment) Bill,* 1979 (L. A. Bill No. 34 of 1979) be taken into consideration".

* ஏப்ரல், 25 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 30] [Thiru. K. Narayanaswamy]

In moving the Bill, I wish to say that under the Tamil Nadu Pawnbrokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943) no pawnbroker shall charge interest in respect of a loan on a pledge at a rate exceeding twelve per cent per annum simple interest. The Government have decided to amend the Act, so as to empower the Government to fix, from time to time, by notification, the rate of interest to be chargeable by the pawnbrokers, in correlation with the bank rates of lending, as may be fixed by the Reserve Bank of India, from time to time. This Bill seeks to give effect to the above decision.

Sir, I request the House to accept the motion.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, இந்த பில் நம்பர் 34/1979 என்பது 'பானபுரோக்கர்ஸ் ஆக்ட்' பற்றியது. இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரிசர்வ் பாங்கில் கொடுக்கக் கூடிய வட்டியை அப்போதைக்கப்போது மாற்றுவதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புவது, ரிசர்வ் பாங்கில் 4% வட்டி என்று கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதை ஒட்டியே 6% என்ற அளவுக்குத்தான் வைக்க வேண்டுமே தவிர அதைப்போல 2 மடங்கு, 3 மடங்கு, 4 மடங்கு வட்டி என்று போடுவது சரியல்ல. அப்படி போகாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்லி இந்த பில்லில் என்னுடைய கருத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

அடுத்து மனிலெண்டர்ஸ் ஆக்ட், அதாவது பில் 35/79 அதைப்பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றைக்கு முன்தினம் தான் வட்டிக் கடைக்காரர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த ஆக்டைப் பொறுத்தவரையில் அது டெட் ரிலீஃப் ஆக்ட் என்று சொல்லப்பட்டது. அது ஒரு மோசமான சட்டம் என்று நேற்றே குறிப்பிடப்பட்டது. இன்றைக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மனிலெண்டர்ஸ் ஆக்டைப் பொறுத்தவரையில் இதில் வரவேற்கத்தக்க சில அம்சங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக பர்டன் ஆப் ப்ரூஃப் வட்டிக்கடைக்காரர்கள் வசமே போகவேண்டும் என்று சொல்லப்படுவது வரவேற்கத் தக்கது. இருந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இந்திய முறையில் இருக்கின்ற சில குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு 100 ரூபாய் கடன் வாங்குகின்றவன் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் கடன் வாங்கியதாக எழுதிக்கொடுத்துவிட்டுத்தான் கடன் வாங்கவேண்டிய பரிதாபகரமான நிலை இருக்கின்றது.

அப்படி இல்லை என்றால் அவனால் கடனே வாங்க முடியாத நிலை தான் ஏற்படும். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் யாராவது ஒருவர் நிரப்பப்படாத ஒரு நோட்டைக் கையில் வைத்திருந்தால் அது சட்டப்படி குற்றம் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் உண்மை நிலைமை என்ன? 100 ரூபாய் கடன் வாங்குகின்றபோதே 300 ரூபாய் கடன் வாங்கினேன் என்று எழுதி வாங்கப்பட்டால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. அதே நேரத்தில் அதை நிரூபிக்க முடியாத பரிதாப கரமான நிலைமை இருக்கின்றது.

ஆகவே, இன்றிருக்கக்கூடிய வறுமையை, வாழ்க்கைச் சிக்கலை, பணக்கஷ்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வட்டிக் கடைக்காரர்கள் வேண்டுமென்றே இவ்வாறு எழுதி வாங்கு கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, கிராமப்புறங்களில் வட்டிக்கடைக் காரர்கள் எந்தவிதமான தஸ்தாவேஜும் இல்லாமல் கந்து வட்டி என்ற முறையில் பத்து ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பத்து ரூபாய்க்கு வாரத்திற்கு ஒரு ரூபாய் வட்டியாக வசூலித்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலைமை பல கிராமங்களில் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் மட்டுமல்ல, நகர்ப்புறங்களிலும் இருக்கின்றன. குறிப்பாகத் தொழிற் சாலைப் பகுதிகளில் இந்த நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை இல்லாமல் ஆக்கவேண்டுமென்றால் உடனடியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிப்போர்ட் கொடுக்கின்றபோது அது காக்னிசபிள் அஃபன்ஸ் என்ற முறையிலே உடனடியாக அப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகளைத் தண்டிக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தாலொழிய இதிலே இருக்கின்ற சிரமங்களைப் போக்க முடியாது. இன்றைக்கும் சாதாரண நகர்ப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய உழைப்பாளி மக்கள் எல்லாம் 10 ரூபாய் கடன் வாங்கியவர்கள் எல்லாம் வாரத்திற்கு வட்டியாக ஒரு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டிய பரிதாபமான நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமென்றால் அரசின் தரப்பிலேயே வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கின்ற முறையை ஏற்படுத்தி, கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் வட்டித் தொழிலை நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். குறிப்பாக நகைக்கடனை அதிகப்படுத்தவேண்டும். ஏதாவது ஒரு பொருளை வைத்து அவசரமான செலவுக்குப் பணம் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் கடன்களை மிக எளிதாகப் பெறுகின்ற வகையில் எளிய முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுதினால்தான் இந்த நிலைமை மாறும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்துவதற் குரிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 30]

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்போது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்தப் 12 சதவீதம் வட்டி சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் எனது கட்சியின் சார்பாக நான் சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நமது தமிழகத்தில் பெரிய பாங்குகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். பெரிய வட்டிக் கடைகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் எல்லாம் யாருக்குப் பயன்படுகிறது என்று சொன்னால் பெரிய மனிதர்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறது. இன்றைக்கு 12 சதவீதம் வட்டி என்று சொல்கிறோம். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு வருமானம் வருகின்ற போது சில பொருட்களை வாங்குகிறார்கள். வறுமை வருகின்ற போது அந்தப் பொருளை அடகு வைக்கவேண்டிய சூழ்நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு 500 ரூபாய் கடன் தேவைப்படுகின்றது என்று சொன்னால் வட்டிக்குக் கொடுப்பவர்கள் அவர்களிடம், 250 ரூபாய் அதிகமாகச் சேர்த்து 750 ரூபாய் கடன் வாங்கியதாக எழுதி வாங்கிக்கொண்டுதான் அந்த 500 ரூபாயைக் கொடுக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல. அந்த ரூபாயிலேயும் கிட்டத்தட்ட 120 சதவீதம் வட்டியை எடுத்துக்கொண்டுதான் மீதிப் பணத்தைக் கையிலே கொடுக்கின்றார்கள். இப்படி ஒரு பெரிய மோசடியான நிலைமை பல கிராமங்களிலே இருக்கின்றன. இன்றைக்கு கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு சின்ன வட்டிக்கடையை ஒருவர் ஆரம்பிக்கின்றார் என்று வைத்துக்கொண்டால் அடுத்த 3 வருஷத்திற்குள் அவர் 5 கடைகளைத் திறந்துவிடுகிறார். இந்த அளவுக்கு உயர்ந்துவிடுகிறார் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு எங்கே இருந்து பணம் வருகின்றது? சாதாரண விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், அரசு ஊழியர்கள் போன்றவர்கள் கொடுக்கின்ற வட்டியை வைத்துத்தானே அவர்கள் இந்த அளவுக்கு உயருகிறார்கள்? ஆனால் வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகின்றவர்கள் மேலும் மேலும் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றார்கள்.

மஹாராட்டிர மாநிலத்திலே 100 ரூபாய் கடன் வாங்கினால் பத்து ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்று அறிவித்திருப்பதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் அரசாங்கம் 12 சதவீதம் என்று சட்டத்தில்தான் அறிவிக்கின்றதே தவிர வட்டிக் கடைக்காரர்கள் வட்டிக்கு மேலே வட்டி பிறகு அதற்குக் குட்டி என்று மேலும் மேலும் போட்டு கீழே இருக்கக்கூடிய மக்களை சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த ஆட்சி மாறி வந்தாலும் அரசாங்கம் வட்டிக்கடைக்காரர்களுக்குத்தான் ஆதரவளிக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் சட்டம் போடுகிறதே தவிர, சாதாரண உழைப்பாளி மக்களின் வறுமையை மேலும் மேலும் அதிகமாகத்தான் ஆக்கிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே என்னுடைய யோசனை என்ன என்று சொன்னால் வட்டிக்கடைக்காரர்களிடம் சென்று ஏழை மக்கள் தங்கள் பொருட்களை அடகு வைக்காத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கிராம கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தின் மூலமாக மக்களுக்குத் தேவையான கடனை, குறைந்த வட்டியில் கிடைக்க அரசாங்கம் வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பான் ப்ரோக்கர்ஸ் ஆக்ட்டிலே ஒரு சிறிய திருத்தம். 12 சதவீதம் வட்டி வாங்கலாம் என்ற சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்னால் வட்டியே கொடுக்க வேண்டாம் என்று என்கிற ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்தோம். இதனால் பலன் பெற நினைத்தவர்களெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏமாறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டது. இருப்பினும் ஒரு சிறிய திருத்தம் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பான் ப்ரோகிங் பிசினஸ் செய்ய வேண்டும் என்றால் லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டும். அந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடிய அதிகாரம் ஆர். டி. ஒ.க்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த ஆர்.டி.ஒ. லைசென்ஸ் கொடுத்தால்தான் பான் ப்ரோகிங் பிசினெஸ் செய்யலாம். ஆனால் சிட் பண்ட் ஆக்டின் படி ஒரு கரோலாரி ஆக்ட்—அந்தச் சிட் பண்ட் ஆக்ட் 12-வது செக்‌ஷனில் புதிதாக ஒரு சிட் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் அந்தச் சிட்டின் மொத்தத் தொகை, ப்ரைஸ் அமௌண்ட் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்தத் தொகையிலே பாதிப்பணத்தை சிட் பண்ட் ரிஜிஸ்டிரார் இடத்தில் முதலில் ஒப்படைக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் அந்தச் சிட் நடத்துகிறவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறபோது, அந்தச் சிட்டிலே இருக்கிறவர்களுக்கு அவர்களது பணத்திற்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்த சிட் ரிஜிஸ்டிராரிடமிருந்து அவர்கள் செலுத்திய பணத்திற்கான ரசீதைக் காட்டி, அவர்கள் தங்கள் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதற்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அது போன்ற ஒரு பாதுகாப்பு பான் ப்ரோகர்ஸ் ஆக்டில் இல்லை. ஆகையால் இதை சட்ட அமைச்சர் அவர்களின் தனிக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது போன்ற பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில், 2 அல்லது 3 லட்சத்திற்கு மதிப்புள்ள நகைகளை அடகுவைத்தால் அவர்கள் பாதுகாப்போடு தங்கள் நகைகளை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளத் தக்க வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக திருவண்ணாமலையில் அன்புகுமார் என்பவர், ராஜஸ்தானில் இருந்து

[1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

வந்தவர், அவர் பான் ப்ரோகிங் பிசினெஸ் நடத்தி வந்தார்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் 3 அல்லது 4 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களை, நகைகளை, அவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்து பணத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் திடீரென்று ஒரு நாள் காணாமல் மறைந்து விட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் அந்த நகைகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக பணத்தையும், ரசீதையும் வைத்துக் கொண்டு, திருவண்ணாமலையில் அவர்களிடத்தில் சென்றபோது, அவர்கள் அங்கே இல்லை. பின்னால் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல், ஏறக்குறைய 6 அல்லது 7 மாதங்கள் ஆக, பல் வேறு கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்து, கிரிமினல் கோர்ட்டில் சர்ச் வாரான்ட் பெற்றும், அவரைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க முடிய வில்லை. பிறகு ஐ.ஜி. இடத்தில் ஒரு மனு கொடுத்தேன். 2 அல்லது 3 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நகைகளும், பொருள்களும் அந்த மக்கள் திரும்பப்பெற முடியாமல் இருக்கிற ஒரு நிலை இருக் கிறது என்று ஐ.ஜி.இடத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால் அவர் தகப்பனாரும், அவர் சகோதரரும் இங்கே இருக்கிற ஆதம் பாக்கத்தில் ஒரு பான் ப்ரோகிங் பிசினெஸ் நடத்திக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைக் குடும்பம் என்பதற்கு அத் தாட்சியாக அந்தச் சீட்டில் அவருடைய தகப்பனார் கையெழுத் திட்டிருக்கிறார். ஐ.ஜி. இடம் மனு கொடுத்து இதை விசாரி யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் டி.எஸ்.பி. தெரிவித்த கருத்து என்னவென்று கேட்டால், அவர்களை அங்கே இருந்து பிடித்து கொண்டு வந்து விசாரிப்பதற்கு எனக்கு அதி காரம் இல்லை. அப்படி விசாரித்தால் என்னுடைய வேலைக்கே ஆபத்து வந்து விடும் என்று ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரி சொல்கிறார் என்று சொன்னால், அங்கே அந்த நகைகளையும், பொருள்களையும் கொடுத்து விட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் போது இப்படிப்பட்ட லீகல் காம்ப்ளிகேஷன்கள் இருக்கின்றன,

[பிற்பகல் 12-40]

Legal implications, the Law Minister will know. What is the plight to which the people are put என்பதை அறிந்து அதற்குரிய சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொன்று மணி லெண்டர் ஆக்ட் 7 (1)—ன் கீழ் இன்கம்டாக்ஸ் கட்டுகின்றவர்கள் தான் இதை நடத்தலாம் என்று இருக்கிறது, இவர்கள் கொடுக்கின்ற பணம், அல்லது வட்டி எதுவாக இருந்தாலும், இவர்கள் மீது ஏதாவது வழக்கு தொடுத்து வழக்கு மன்றத்திற்கு செல்லுகின்ற போது, The burden must be on them to prove that that amount has come in the account இவர்கள் இன்கம்டாக்ஸ் கட்டுகின்றவர்கள், ஆகவே அவர்கள் காட்டுகின்ற கணக்கை

ஏற்றுக்கொள்கின்ற முறையில் we can take it that it is a genunine account, that the amount could have b en paid என்கின்ற முறையில் சட்டப்பாதுகாப்பை தந்திருக்கிறது அரசாங்கம். அதே நேரத்தில் ஒரு பயங்கரமான நிலைமை இருக்கிறது. இன்கம் டாக்ஸ் கட்டுகின்றவர்கள் மணி லெண்டர்ஸ தொழில் நடத்துவதற்கு லைசென்ஸ் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கும் போது, இரண்டு விதமான ப்ரோ நோட்டுகளை வாங்குகிறார்கள். 12% என்று சட்டபூர்வமாக இருந்தாலும் அதிகமான வட்டிகளைத்தான் இவர்களும் வாங்குகிறார்கள். அதை எப்படி கண்டுபிடிப்பது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து கடன் வாங்குகின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்கம் டாக்ஸ் கட்டாதவர்களும் மணி லெண்டர்ஸ் லைசன்ஸ் பெற்று கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். சிறிய அளவில் 1000 ரூபாய் 2000 ரூபாய் என்ற அளவில் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். இவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்குகின்றவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். Usurious Loans Act என்றிருக்கிறது. இதில் 15% வரை வசூல் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சட்டத்தில்... Whether the Usurious Loans Act has been repealed என்பதற்கான புரவிஷனையும் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே.ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, வட்டிக்கடைக் காரர்கள், அடகு கடைக்காரர்கள் சம்பந்தமான பான்-புரோக்கர் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற பில்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டப்படி அதிகமான வட்டி வாங்கக்கூடாது என்பது அமலில் இருந்து வருகிறது. இப்போது 12% வட்டிக்கு வகைசெய்யக் கூடிய விதத்தில் இந்த சட்டம் வழி செய்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏழைகளுக்கு எந்த விதமான லாபமும் இல்லை. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஒருவேளை 12%-க்கு மேல் வாங்குவதை தடுக்கலாம் என்று அரசு தரப்பில் கருதலாம். இப்போது வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கின்ற முறையில் கையாள்கின்ற முறையைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக ஏழைகளை காப்பாற்ற முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய வலுவான நம்பிக்கை. கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் வெள்ளைத்தாளில் கையெழுத்து வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். வாங்குகின்ற பணத்தை விட இரு மடங்குக்கு ப்ரோ-நோட் எழுதி வாங்குகிறார்கள். இப்படி பல்வேறு முறைகளை கையாள்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு எந்த விதமான சட்டமும் இல்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் தண்டனைகள் கொடுக்கப்படும் என்றிருந்

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தாலும் இவற்றை கண்டு பிடித்து நிரூபிப்பதற்கு பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன, என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே உண்மையிலேயே ஏழைகளை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால், இம்மாதிரியான சட்டங்களினால் முடியாது. ஏழை மக்கள் எளிதாக கடன் பெறுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அரசே இதையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஏழை மக்கள் 100 ரூபாய் 200 ரூபாய் என்று வட்டிக்கு கடன் வாங்குகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு எளிதாக கடன் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் ஏழைகளை காப்பாற்றுவதற்கு முடியும். நாம் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். 500 ரூபாய் வரை கடன் கொடுத்தவர்களையும் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இப்படி காப்பாற்றப்படுவதை எல்லாம் பார்த்தால், இது அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு எதிராகத்தான் இருக்கிறது.

'ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்போம்' என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை இப்போது 'பான் ப்ரோக்கர்சின் சிரிப்பிலே இறைவனை காண்போம்' என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்தின் கொள்கை மாற்றப்பட்டிருப்பதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். ஏழைகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும் வகையிலே இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைத்துக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஒ. சோ. வேலுச்சாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த பான் ப்ரோக்கர்ஸ் ஆக்டைப் பற்றி இங்கே பார்ப்போமானால், வட்டி விகிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வட்டியைப் பொறுத்த மட்டில் 12% என்று அதிகமாக்கி, வசூலிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, ரிசர்வ் பாங்கியினுடைய வட்டி விகிதத்தை அனுசரித்து, அரசு அறிவிக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். கிராமப் பகுதிகளிலே பெரும்பாலான மக்கள் தங்களுடைய பொருள்களைஅடகு வைப்பார்கள், ஆகவே விவசாயிகளுடைய கடன் நிவாரணத்திற்கு எந்த வட்டி விகிதம் குறைத்து செலுத்தப்படுகிறதோ, அந்த வட்டி விகிதத்தை பான் புரோக்கர்ஸ் ஆக்டுக்கும் அப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளிலே உரிமம் பெறாமலேயே, லைசன்ஸ் இல்லாமலேயே அடகுக் கடைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. ஓ. கோ. வேலுச்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 30

பெரும்பாலான ஏழை எளிய மக்கள் இந்த பான் புரோக்கர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அடகுக் கடைக்காரர்களிடம் கடன் வாங்கப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசே கடன் கொடுத்து உதவக்கூடிய வகையில், சிறிய தொகைகளை கடன் கொடுக்கக் கூடிய அளவிலே ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்ட் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் வரவேற்கிறேன். ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்துவிட்டு, இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு புரோ நோட் எழுதி வாங்கிக் கொள்வார்கள். அதைப்போலவே, வட்டி விகிதம் குறைவாக இருந்தாலும்கூட, மறைமுகமாக அதிகமாக வாங்கிக் கொள்வார்கள். ஆகவே, இதையெல்லாம் செய்தால் கிரிமினல் குற்றம் புரிந்தவர்களாகக் கருதக்கூடிய வகையிலே புரட்சிகரமான இந்தத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Speaker, Sir I am really grateful to the hon. Members Thiruvalargal Krishnan, Uthirapathi, Marghabandu, James and Veluchamy for some of their constructive suggestions, and particularly to Thiru Veluchamy who has lavished some praises on the amendments that have been brought into force in the Amending Bills. The number of suggestions made by Thiruvalargal Krishnan, Uthirapathi and particularly Thiru Marghabandu are welcome. The plea entered into by the hon. Member Thiru James for expansion and availablity of credit facilities for the poorer debtors is a very welcome measure. But I would like to stress on one point, viz., that it is not within my jurisdiction, not within my portfolio. I would plead with the Hon. Minister Thiru K. A. Krishnaswamy to think of some mechanism for making credit facilities available to the poorer people who approach these pawn-brokers for Rs. 5, 10, 15, 20 for very emergent reasons, for reasons of adversity and for reasons which they do not foresee. I enter into the spirit of this plea with as much of a poor man's sympathy as I am capable of or my human nature is capable of.

I am really grateful to some of the hon. Members who have expressed their views on some of the very revolutionary amendments which have been brought into vogue, particularly in the second Bill-The Tamil Nadu Money-lenders (Amendment) Bill, 1979. And we have also made some of these provisions very irksome, hard, inconvenient and perhaps even unwelcome by the money-lenders. That is more for the purpose of, what may be called, out of sympathy or commiseration for the lot of the poorer

borrowers. Some of the suggestions that have been made here will be borne in mind by the Government, and in due course of time they will be examined. Certainly, the Government, should it feel the need for bringing any further amendment for tightening the provisions against the money-lenders and liberalising the provisions for the poorer debtors, that will be borne in mind, and necessary amendments will be taken into consideration.

(பிற்பகல் 12-50)

THIRU R. MARGABANDU: I have mentioned about the pawn-brokers' protection. What about that suggestion?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: The hon. Member Thiru R. Margabandhu raised the question about the absconding of Thiru Anbu Kumar and pleaded for provision analogous to the spirit of one provided for in the Chit Funds Act. I think both appear to be *prima facie* same. But I am afraid in the Chit Fund operation there is no security, at least in this Act there is security of debts. Normally no debtor runs away from the place of business. Thiru Anbu Kumar has made himself scarce and absconded from Tiruvannamalai. The law of the land is such the arm of the law is long enough to catch Anbu Kumar even in the far distant Himalayas. So far as the Criminal Procedure is concerned, absolutely there is no ban or bar in getting this Anbu Kumar arrested in any part of India. Even if he has left this country and finds harbour in any other country, in which we have diplomatic relations, under the Fugitive Offenders Act he can be extradited and brought back to Tiruvannamalai and brought to trial and we can compel him to face the charges which are criminal in character.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்</u>: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு அடகுக் கடைக்காரர்கள் இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்க்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

[1979 ஏப்ரல் 30

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி ; Sir I move: "That the Tamil Nadu Pown-Brokers (Second Amendment Bill, 1979 (L.A. Bill No. 34 of 1979)' be passed.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(உ) வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1979

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : Sir, I move— 'That the Tamil Nadu Money-lenders (Amendment) Bill, *1979 (L.A. Bill No. 35 of 1979) be taken into consideration.'

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப் பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 16 முடிய பேரவையின் முடிவுக்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1. முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : Sir, I move— 'That the Tamil Nadu Money-lenders (Amendment) Bill, 1979 (L.A. Bill No. 35 of 1979) be passed.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப் பெற்று சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(ஊ) மாநகரச் சிறு வழக்கு நீதி மன்றங்கள் சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக் கோவை, தமிழ்நாடு, நீதி மன்றக் கட்டணங்கள், தாவாக்கள், மதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker, Sir I beg to move that the Presidency Small Cause Courts, the Code of Civil Procedure and the Tamil Nadu Court-fees and Suits Valuation (Amendment) Bill,** 1979 (L.A.Bill No. 24 of 1979), be taken in to consideration.

---

*1979 ஏப்ரல், 25ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

** 1979 ஏப்ரல் 20ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.